

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318201687
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318201687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C., C. XXXX/XX, o zaplatenie 11.553,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 1Csp/55/2018-192, zo dňa 25.02.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku V. o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku VI. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povolení žalovanej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach (IV. výrok) **m e n í t a k**, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno rozsudkom č. k. 1Csp/55/2018-192, zo dňa 25.02.2019 rozhodol tak, že I. Súd návrh žalovanej na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18 Pohotovosť zamietol; II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 85,55 Eur s príslušenstvom zastavil; III. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.468,20 Eur, zmluvný úrok v sume 301,67 Eur, úrok z omeškania v sume 4,75 Eur, poplatky za poistenie 9,36 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.705,68 Eur od 23.06.2018 do 27.06.2018, zo sumy 11.553,75 Eur od 28.06.2018 do 20.11.2018 a zo sumy 11.468,20 Eur od 21.11.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 301,67 Eur od 23.06.2018 do zaplatenia; IV. Dlžnú sumu s príslušenstvom súd povolil žalovanej splácať v pravidelných mesačných splátkach, každej vo výške 150,-Eur, vždy do 25. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania sa č i l e n s j e d n o u s p l á t k o u, s t á v a s a s p l a t n ý m c e l ý d l h n a r a z; V. Vo zvyšku žalobu zamietol; VI. rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 90,36 %.

2. Návrh žalovanej na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18 zamietol pre jeho nedôvodnosť s poukazom na ustanovenie § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ohľadne úpravy spotrebiteľských zmlúv a v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 29.09.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 14.700,- Eur, ktorý mala žalovaná splácať vo výške anuitnej splátky 191,57 Eur, 108 mesiacov. Pre omeškanie so splátkami žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru výzvou zo dňa 22.06.2018, ktorá bola žalovanej doručená dňa 09.07.2018. Tejto výzve predchádzal list zo dňa 19.04.2018, ktorým žalobca žalovanú upozornil na

omeškanie (posledná splátka bola uhradená v plnej výške 20.02.2018) a tiež aj na možnosť uplatnenia § 565 Občianskeho zákonníka. Súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 11.468,20 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 14.700,- Eur a úhradami žalovanej započítanými na istinu v sume 3.231,80 Eur. Súd priznal žalobcovi aj zmluvný úrok do zosplatnenia úveru, úrok z omeškania, poplatky za poistenie. Podľa názoru súdu však po vyhlásení splatnosti celého úveru veriteľovi zmluvne dohodnutý rok odo dňa účinku zosplatnenia nepatrí, pričom tento svoj názor oprel aj o rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/98, ako aj uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012. Z uvedeného dôvodu žalobu vo zvyšku zamietol. Súd žalovanej povolil dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 150,- Eur, s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 C.s.p. po posúdení jej zárobkových, majetkových pomerov tak, aby uložená povinnosť nebola pre žalobkyňu likvidačná. O trovách konania rozhodol vzhľadom na pomerný úspech strán konania v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p.

3. Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch o povolení žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach (výrok IV.) a zamietnutej časti (výrok V.) podal odvolanie žalobca. K nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení dlhu uviedol, že v zmysle ustanovení § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka povinnosť platenia úrokov je spojené s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Podľa názoru žalobcu, ak zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení aj veriteľ. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka ani prípadné zosplatnenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami. Výklad prezentovaný okresným súdom v napadnutom rozhodnutí by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľa, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvýhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania. V takomto zmysle nikdy nebola legislatívne prijatá ani navrhovaná zmena § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia krajských súdov. K argumentácii prvoinštančného súdu k poukazu na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/98 uviedol, že toto rozhodnutie sa netýka samotného uplatňovania nároku na dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov po zosplatnení nároku, pretože NS SR riešil okrem iných prioritne otázku nároku na úroky z omeškania v prípade omeškania s platením úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov a nároku na úroky z omeškania v prípade omeškaním s platením úrokov z omeškania. Ani z uznesenia Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.09.2012 uvedený záver nevyplýva, že pretože Ústavný súd SR sa v danom prípade nevyjadril k meritu dovolania. K alternácii zákonnej patričnej lehoty uviedol, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky patričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Aj v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia rôznych krajských súdov. Podľa názoru žalobcu nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú zaplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, preskúmal vec viazaný rozsahom odvolania (§ 379 C.s.p. - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti o zamietnutí žaloby vo zvyšku potvrdil ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1, 2 C.s.p. a vo výroku o splátkach zmenil v zmysle § 388 C.s.p.

6. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd sa stotožnil v odvolaní napadnutej časti s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na zdôraznenie jeho správnosti s doplnením ďalších dôvodov.

9. Vo vzťahu k odvolaní napadnutej časti rozsudku okresného súdu žalobcom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do zosplatnenia dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úroku z omeškania. Odvolací súd tu tiež poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R 59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (aj odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Ob/143/98; rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/85/2013).

10. Práve uvedený názor bol podrobený aj prieskumu ústavnosti, kde uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.09.2012 č. k. IV. ÚS 476/2012-14 je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úroku z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Na uvedené rozhodnutie Ústavného súdu poukázal aj okresný súd vo svojom rozhodnutí.

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup niektorých krajských súdov, ide o názory odlišné, ktoré nekorešpondujú s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít tak ako to predpokladá článok 2 ods. 2 C.s.p.

12. Vo vzťahu k uvedeným ustanoveniam Obchodného zákonníka, na ktoré poukazoval žalobca v odvolaní (§ 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka) odvolací súd uvádza, že favorizovanie Obchodného zákonníka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá znevýhodňuje spotrebiteľa s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Niet žiadneho dôvodu na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, prečo podriaďiť spotrebiteľský právny vzťah ustanoveniam Obchodného zákonníka, a to i s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý s účinnosťou od 01.04.2015 výslovne stanovil, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, i keď by sa mali použiť normy obchodného práva. Bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod, treba právne vzťahy založené spotrebiteľskými zmluvami, ktorých predmetom je poskytnutie úveru, posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade tých zmlúv, na ktoré sa tento zákon vzťahuje, a nie podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Navyše, ani z citovaných ustanovení zákona jednoznačne nevyplýva, že by veriteľ mal nárok po zosplatnení úveru voči dlžníkovi aj na úroky.

13. Judikatúra krajských súdov sa v poslednom období uberať takmer výlučne cestou nepriznávania úrokov po zosplatnení úveru, tak ako to vyplýva napr. aj z rozhodnutia Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/352/2017 zo dňa 05.09.2018, či Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/81/2018 zo dňa 16.08.2018.

14. Odvolací súd na základe uvedeného rozhodnutie okresného súdu v zamietavej časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu považuje za vecne správne, a preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu potvrdil, spolu s nadväzujúcim výrokom rozsudku okresného súdu o trovách konania, vzhľadom na pomerný úspech strán vo veci samej.

15. Odvolací súd sa stotožnil s odvolaním žalobcu proti výroku, ktorým okresný súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach každej vo výške 150,- Eur pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Z ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. vyplýva, že lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Procesná úprava v § 232 ods. 3 C.s.p. ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výnimka z tejto zásady môže byť uložená na úvahe súdu, kedy súd môže určiť dlhšiu lehotu len v odôvodnených prípadoch podľa okolností daného prípadu. Okolnosti prípadu sú rozhodujúce aj pre uloženie povinnosti plniť v splátkach. Pri úvahe, či súd umožní splniť uloženú povinnosť v lehote dlhšej ako tri dni poprípadne v splátkach, sa zohľadňujú okolnosti na strane povinného subjektu, a to napr. jeho sociálna a rodinná situácia, zdravotný stav, majetkové pomery a pod. Uvedená výnimka pre povinnú osobu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčili a zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v dlhšej lehote alebo v splátkach. Aj v tomto prípade však platí, že dôkazné bremeno za účelom preukázania skutočností podmieňujúcich možnosť alternácie zákonnej lehoty na plnenie zaťažuje stranu konania, ktorá sa dlhšej lehoty na plnenie alebo plnenia v splátkach domáha. Zo strany žalovanej neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že vzhľadom na jej sociálnu, majetkovú, rodinnú situáciu, či zdravotný stav alebo iné okolnosti umožnili súdu dospieť k záveru za účelom odstránenia tvrdosti zákona, že je potrebné upraviť lehotu na plnenie. Žalovaná na pojednávaní 25.02.2019 uviedla, že je zamestnaná s netto mesačným príjmom 1.600,- Eur, čo je jediný jej zdroj príjmu, vyživovaciú povinnosť nemá, býva v prenajatom byte, kde platí nájom 450,- Eur mesačne, spláca viaceré úvery mesačne vo výške 500,- Eur bankovým a nebankovým spoločnostiam a ďalej tiež uviedla bežné výdavky na televíziu, telefón, náklady na stravu, ošatenie a hygienu. Ani jednu z uvedených okolností nemožno považovať za tak výnimočnú, že by odôvodňovala možnosť splácania dlhu v splátkach. Prípade žalovanej je bežným spotrebiteľským sporom, ktoré súdy bežne rozhodujú, a preto nie je dôvod odkloniť sa pri rozhodovaní o povinnosti plniť od zákonnej lehoty na plnenie. Navyše je neefektívne a neprimerane zaťažujúce práve pre žalobcu, ktorý žalovanej úver poskytol, a ktorá ho riadne a včas v dohodnutých splátkach nesplácala, aby prevažnú časť úveru, ktorý bol práve z tohto dôvodu zosplatnený, žalovaná naďalej splácala v minimálnych splátkach po 150,- Eur, čo pri nároku priznanom žalobcovi by predstavovalo splácanie dlhšie ako 6 a pol roka. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o povolení žalovanej splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach na zákonnú lehotu na plnenie tri dni v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 C.s.p. (súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu vo veci) a priznal žalovanej ako plne úspešnej vo veci samej v odvolacom konaní (o samotnom finančnom nároku) trovy odvolacieho konania v plnej výške. Neprihliadol na neúspech žalovanej, ktorý sa týkal len zmeny lehoty na plnenie uloženej povinnosti.

17. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).